

11722

№ 88

сигурно
е VII

15. VII. 1909 г

359

p_K59A_006052

София

Сладко пиленце, мен почна да ми се изчерпва търпението да те чакам и да се скитам самичек. Бих казал нещо повече: ако нямаш нищо против - ела си, но мога ли да настоявам на този мой каприз, да те лиша от рядкото щастие да бъдеш по-дълго в Париж и да изучиш французкия по-основателно? Не мога. Аз ще се въоръжа с християнско търпение и ще чакам още 2 1/2 месеца, както съм чакал вече 1 1/2 месец. Но друг път, да те пусна на някъде сама, да се разделяме за дълго... да имаш да земаш!!!...

Гледай сичко да използваш в това кратко време. Аз забравям да те попитам: 250 -тех лева ще ти стигнат ли за цял месец?
твои

Получих вече две затворени писма: едната, в което имаше писмо за майка и второ, в което пишеш, че си видяла Моне Сюлли. Да, мило ми гълъбче, това е артист. И от близо да го видиш той действително е много грозен, но на сцената - каква красота! Не пропускай, когато ти остава време, да видиш и повече фарсове. Там ще видиш как се носят костюми, ще видиш лека и "тънка французка игра", както вика Миловзаров. И освен това, щом ти хареса някой фарс с малко действувачи лица и с ефекти, запиши си мезан-сцена и в случай на нужда тук можем да го използваме. Тук въпроса с нашия пратер сега върви много успешно. Но по едно време кмета се беше заинатил, не искаше да туря въпроса на дневен ред в тази редовна сесия, която сега заседава и въобще говореше неща, които лошо говореха за него /трябва да е бил ~~И~~ ядухан от някъде/. Но след като се оплаках на Миланов, след като направих той, че миналата събота в 8 часа вечерта аз можах да убедя Малинов да повика кмета при себе си по телефона и той в 8 часа вече беше при него, кмета друга песен запя. И утре, четвъртък, една комисия

по заповед на кмета, ще заседава по нашия въпрос, а още на другия ден в сесията за узаконяване. Аз вече привлякох на наша страна: Сл. Бозаджанова, Данаилова, които се единствените "вършители судеб" в общинското управление. Сега и кмета е вече всецяло на наша страна, така че до края на този месец аз положително съм уверен, че ще имаме контрактите, подписани и в наши ръце. В случая Малинов ще извърши голяма услуга и ще бъде от решаващо значение неговата намеса. Концесията ще я вземем най-малко за 20 години. А това е достатъчно. Оставките си няма да даваме, защото самия Малинов оня ден ми напомни, че ако мислим такова нещо, той няма да се застъпва за нас. Ний асмъ и това търсим я. Ако се съгласят за форма само да префърлим концесията на името на "Симеон Райнов и съдружие" - тогава дълги години ще можем да си бъдем актьори и в Народния театър, докато си оправим косамът и си оплетем кошника.

Вчера дойдоха при мен двама артисти от Пловд. труппа, делегати от кметството, да ме канят за режисьор. Предлагат ми 200 лева месечна заплата и 75 % от приходите. Аз се съгласих да ида до Нова година, от 1 авг., но като вярвах в душата си, че нито Мушанов нито Божан Ангелов ще ме пуснат, дадох им надежди. То няма да бъде зле, ако театра ме командирова, но мен дип не ми се ще. Отидоха да действуват пред министра.

Днес сме се накатали: аз, Оля, Майка и г-жа и г-н Вълчанови да идем на Курубуглар. Ще прием там и за твое здраве.

Тук ти прилагам един адрес на бюрото Кук и Зон в Париж, дето да идеш и да се разправиш за билета си. Тук ме увериха, че ще може да се смени билета ти, да можеш да се върнеш пак по същия път. Виж какво ще ти отговорят от там и ми пиши. Ако кажат,

че този въпрос може да го разреши само Виенското бюро, ти ми пиши веднага и ми дай номера на билета си, който е с печатни цифри горе, на лявото къше и също датата, кога е издаден билета. Пиши ми додето е рано.

В Цариград неможах да ида, защото, нали ти писах, по-горе, въпроса с пратера така се заплете, че тук не можеше без мен. Също и на друго място из България не ще мога да ида, защото няма вече време, пък почнах да уча ролите си и да приготвям мезансцена на "Ром. и Юлия". Здраве да е, друг път...

В театра почти никакви новини. Репетициите по всяка вероятност ще почнем на 1 авг., а представленията може би на 20 - 25 август. Много, много бързат тия демократи! Кучета главата им да яде. Чува се много за промени на кабинета. Оня ден, даже самия Малинов се изпусна да ми каже, че не е чудно да дойдат радостливистите на власт и то към нова година, може би. Ето защо трябва сега да бързаме да земем концесията, защото не се знае какво може да ни огрее при друго правителство. Освен това, аз се амбицирах вече, миличка. Пък и цяла София се за това говори: кога, кога ще пуснете пратера? А пък нашите душмани немогат да се побрат в кожата си. И ако сполучим, ако излезем от това мизерно положение в което живеем сега, ако се пооправим малко, да видиш с какво страхопочитание секи ще ни гледа и колко ще ни се дигнат акциите в театра и обществото. Ако успее предприятието ни, ще видиш какъв кредит ще имаме и какъв път ще си пробием в самия Нар. театър. А пък ако не ни се удаде, ако пропадне, какво от туй? Ако първата година не успеем, Милков ще отпусна пари и за втората, какво да правим, щом ве е фанал за хорото. Се някоя година от двадесетях ще прокопсаме...

Квартиранта Матко дошел веднъж, види се не му харесало,
ни то попитал какъв наем ще искаме. излязъл си, като казал, че
ще дойде пак. Няма го още. Ще дам обявление във вестниците.

Сички сме здрави и весели. Цалувам те горещо, горещо по
алените устнички, милото ми пиленце.

Вечно верен твой Нася